

[Oluf Pedersen.]

synes jeg, man maa være klar over, at det maa være Bevis for det modsatte, nemlig, at hele Valutacentralsystemet er landsskadeligt og ikke alene giver et fattigere Land, men ogsaa, som vi alle sammen ved, en ringere Fordeling af Goderne her i Landet. Det bliver jo ikke bedre, naar vi ser, at de andre nordiske Lande, som har nogenlunde samme Vilkaar, har haft en Stigning i deres Andel.

Nu har man jo saa mange Begrundelser. Jeg hørte det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch fortælle om de mange merbeskæftigede, vi havde faaet. Ja, vi ved jo, at der har været en meget stor Stigning i Beskæftigelsen paa Grund af det Antal organiserede, som er kommet i Arbejde, vi ved, at denne Merbeskæftigelse er opnaaet ved, at der har meldt sig nogle Hundrede Tusinder flere ind i Fagforeningerne. Det er jo en udmærket Baggrund for en Reklame. Man har faaet nogle flere Medlemmer ind i Fagforeningerne, og saa fortæller man, at nu er der saa mange flere beskæftigede. Det reelle Forhold er, at til Trods for hele Regeringens Beskæftigelsespolitik, til Trods for at man har lavet Valutacentralen for at faa Beskæftigelse, og til Trods for at man har ofret, som man siger i Agitationen, 500 Mill. Kr. paa Igangsættelse af offentlige Arbejder — jeg er lige ved at sige: paa Grund af, at man har ofret de 500 Mill. Kr. paa Igangsættelse af offentlige Arbejder —, er der blevet mange flere arbejdsløse, end der var før.

Kan man ikke lære af Erfaringen, ved jeg ikke, hvad man kan lære af. Den Erfaring, jeg har faaet ud af Regeringens Politik, er i alt Fald, at den fører til forøget Arbejdsløshed, mindre Beskæftigelse, at den altsaa virker stik imod sin Hensigt. Jeg kunde forstaa, om det var saaledes, at man troede, at hvis man lavede den Slags Foranstaltninger, enten det nu er Valutacentraler eller offentlige Arbejder, vil de hjælpe; men jeg kan ikke forstaa, at man *efter* at have set Resultaterne i en Aarrække, ikke kan indse, at det er splittergalt, hvad man har gjort.

Den højtærede Udenrigsminister talte i denne Forbindelse om Kronesækningen. Udenrigsministeren fortalte, at Danmarks Industri og Landbrug havde faaet en Fordel paa Grund af Kronesækningen. Der er det rigtige i Udenrigsministerens Paa-stand, at Kronen formelt, d. v. s. Kronens Værdi i Forhold til Guldet, er sænket.

Men hvis den højtærede Udenrigsminister vil regne ikke i Guld, men i Varer — og det vil Udenrigsministeren jo, naar det passer ham —, vil det vise sig, at saa har der ikke været nogen Sækning, saa er det tværtimod saaledes, at Priserne er faldet mere end svarende til Kronens Nedsættelse i Forhold til Guldet. Derfor synes jeg ikke, Udenrigsministeren med Rette kan tale om, at Kronesækningen er en Særfordel. Ud fra det Synspunkt, jeg har: at Kronens Værdi bør være uforandret over for Varer, er det ligetil, at Kronen er sænket i Forhold til Guldet, naar Varepriserne ændres.

Man taler om, at man af Hensyn til England maa begrænse Importen fra Tyskland. Det giver mig Anledning til at spørge, om man ikke bruger Valutacentralen til en Begrænsning af Importen fra England. Hvis man gør det, forstaaer jeg ikke de Argumenter, den højtærede Udenrigsminister fører frem. Jeg forstaaer heller ikke den højtærede Udenrigsminister, naar han her fortæller, at i Henhold til Englandstraktatens Aand skal Valutacentralen bruges saaledes, som man bruger den her. Jeg erindrer, at da vi første Gang behandlede Englandstraktaten, erklærede den højtærede Udenrigsminister her i Tinget med Hensyn til det Forhold, som var fastsat vedrørende Kul — før saa vidt det eneste Forhold, der var truffet bestemt Aftale om —, at Gennemførelsen byggede paa frivillige Overenskomster. Naar man har sluttet en Englandstraktat, hvorom Udenrigsministeren i den danske Rigsdag erklærer, at den bygger paa frivillige Overenskomster, hvor kan man saa være forpligtet til at gennemføre en Tvangsordning som den, Valutacentralen er Udtryk for?

Den højtærede Udenrigsminister sagde, at det var Partiagitation, man her drev fra Venstres Side. Nu skal jeg ikke forsvare Venstre, det har jeg ikke med at gøre, men det er nu min Opfattelse, at hvad angaar at drive Agitation, kan man ikke hamle op med Regeringen, som er en fuldkommen Mester i det. Det maa man jo være, naar man virkelig kan bruge alt det gale, man har lavet, alt det, som har givet det slette Resultat, forøget Arbejdsløshed og forøget Fattigdom, ligefrem som Begrundelse for, at man skal lave mere af det.

Det eneste, jeg kan faa ud af det, der er sket, er, at vi trænger til at faa en ny Regering og en ny Politik efter bedre og klogere Linier.